

ΕΡΩΤΗΣΗ
ΠΡΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα: Θέλουν να σβήσουν 700 εκατ. ευρώ οφειλές του Δημοσίου στην ΕΥΔΑΠ για να την απαξιώσουν και να την ξεπουλήσουν. Μέσω του προϋπολογισμού θα πληρωθεί μέρος των οφειλών και των δόμων, επιβαρύνοντας διπλά τους πολίτες

Στην Ελλάδα δύο επιχειρήσεις λειτουργούν ως κρατικές εταιρίες Ύδρευσης – Αποχέτευσης. Είναι η ΕΥΔΑΠ για Αθήνα και Αττική και η ΕΥΑΘ για την Θεσσαλονίκη. Οι υπόλοιπες λειτουργούν ως δημοτικές επιχειρήσεις.

Η ΕΥΔΑΠ έχει σήμερα πάνω από 2 εκατομμύρια μετρητές-πελάτες ύδρευσης εξυπηρετώντας περίπου 5 εκατομμύρια ανθρώπους σε ύδρευση και το 90% περίπου αυτών και σε αποχέτευση. Η ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχει είναι φανερό ότι επηρεάζει καθοριστικά την ζωή του μισού πληθυσμού της χώρας. Είναι αλήθεια ότι και σήμερα το νερό της ΕΥΔΑΠ είναι πολύ καλό σε ποιότητα, ένα από τα καλύτερα σε όλη την Ευρώπη. Σε αυτό συμβάλουν και οι ποιότητες των πηγών (κυρίως Μόρνος – Υλίκη) και η ποιότητα του καθαρισμού και του ελέγχου. Το ερώτημα είναι αν αυτό θα ισχύει σε μια πλήρη ιδιωτικοποίηση. Το ερώτημα είναι που θα φτάσουν τα – ήδη – ακριβά τιμολόγια.

Η πορεία για την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ άρχισε – να γίνονται εμφανής – από τα μέσα της δεκαετίας του 80. Σιγά στην αρχή , πιο γρήγορα στη συνέχεια, με καλπασμό αντιλόπης σήμερα οι εργολάβοι έπαιρναν και παίρνουν όλο και μεγαλύτερα κομμάτια. Ολόκληρες υπηρεσίες (πχ υπηρεσία κατασκευών) με ιστορία με γνώση και πολύτιμη εμπειρία διαλύθηκαν για να δοθεί το αντικείμενο σε εργολάβους. Δεκάδες νευραλγικά τμήματα τεχνικά κυρίως , το ίδιο. Η τεχνογνωσία περνάει στα χέρια των ιδιωτών με ότι αυτό σημαίνει (εκβιασμοί , ακριβά έργα , αμφίβολης ποιότητας κατασκευές και επισκευές στα δίκτυα κλπ). Νομοθετικά οι βάσεις για το ξεπούλημα μπήκαν με μια σειρά από νόμους, (όπως και για όλες τις ΔΕΚΟ) από την κυβέρνηση Μητσοτάκη το 1991 – 1992. Την υλοποίηση για την ΕΥΔΑΠ ανέλαβε η κυβέρνηση Σημίτη το 1999 με το νόμο 2744/99. Η ΕΥΔΑΠ με βάση αυτό το νόμο , χωρίζεται σε δύο εταιρίες. Η μία η ιδιωτική ΕΥΔΑΠ Α.Ε που πήρε το φιλέτο δηλαδή την εκμετάλλευση των δικτύων ύδρευσης – αποχέτευσης, τους βιολογικούς καθαρισμούς, την είσπραξη των λογαριασμών. Μπήκε στο χρηματιστήριο με το κράτος να κατέχει το 71% περίπου (61% σήμερα αφού το 10% το είχε αγοράσει η δημόσια τότε Αγροτική Τράπεζα και το πήρε προίκα η τράπεζα Πειραιώς) και σήμερα να ετοιμάζεται να το πουλήσει.

Η άλλη αμιγώς δημόσια ΕΥΔΑΠ ΠΑΓΙΩΝ που έχει στην κυριότητα της, τις λίμνες, τα φράγματα, τα εξωτερικά υδραγωγεία, και όλα τα έργα εξεύδυσης νέων πηγών.

Είχαμε δηλαδή μια σοφή από μεριάς της εθελόδουλης (και θα αποδείξουμε παρακάτω το γιατί καταφεύγουμε σε αυτό το χαρακτηρισμό, για άλλη μια φορά) Κυβέρνησης κίνηση :

Οι ιδιώτες παίρνουν έτοιμο το προϊόν για να το πουλάνε όσο και όπως θέλουν, και αφήνουν στο κράτος την ευθύνη να βρει το νερό να φτιάξει φράγματα και κανάλια να το φέρει στην Αθήνα !!!

Όλα αυτά απαιτούν τεράστια κοντύλια (το φράγμα, η λίμνη, και το κανάλι του Μόρνου είναι από τα μεγαλύτερα και ακριβότερα έργα στην Ελλάδα εκείνης της εποχής , και η υλοποίηση του ξεπέρασε την δεκαετία) που το κεφάλαιο δεν είναι διατεθειμένο να δώσει αφού η απόδοση είναι μικρή και η απόσβεση πολύ αργή.

Ας δούμε για να συγκρίνουμε ορισμένα στοιχεία που παρουσιάζουν ενδιαφέρον.

Οι τελευταίες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού έγιναν το 2002-3. Τότε το προσωπικό ήταν 4.400 άτομα περίπου. Σήμερα είναι 2.500 και ενώ το αντικείμενο της εργασίας έχει αυξηθεί πάνω από 50% τα τελευταία χρόνια (πχ η καθημερινή διύλιση φτάνει τις μέρες αιχμής πάνω από 1.350.000 κυβικά μέτρα νερού, ενώ πριν μερικά χρόνια δεν ξεπερνούσε τις 950.000. Παρόμοια είναι και τα ποσοστά αύξησης πελατών). Δίπλα στην ΕΥΔΑΠ υπάρχει άλλη μια ιδιωτική ΕΥΔΑΠ, ίσως και μεγαλύτερη αποτελούμενη από εργολάβους, με φθηνά αμειβόμενο προσωπικό, χωρίς τεχνικές γνώσεις, και με άθλιες συνθήκες εργασίας. Δεν είναι λίγες οι φορές που τα « έργα » τους τρέχει να διορθώσει το προσωπικό της ΕΥΔΑΠ διπλασιάζοντας έτσι το κόστος.

προγράμματος είναι το αποτέλεσμα των αποφάσεων των εθνικών αρχών και μόνο", τονίζει ο επίτροπος Rehn και καταλήγει ότι "Οι συζητήσεις στο πλαίσιο του προγράμματος προσαρμογής επικεντρώνονται στις γενικές ανάγκες χρηματοδότησης του προγράμματος, περιλαμβανομένων των εσόδων ιδιωτικοποίησης από την πώληση κρατικών περιουσιακών στοιχείων σε επενδυτές, αλλά η κατάρτιση του προγράμματος ιδιωτικοποίησης και η επιλογή των περιουσιακών στοιχείων αποτελούν αποκλειστική ευθύνη των οικείων κρατών μελών".

Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι το νερό είναι δημόσιο αγαθό που έχει ζωτική σημασία για τους πολίτες και ότι η διαχείριση των υδάτινων πόρων αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών και, γι' αυτό τον λόγο κατά τον Επίτροπο Rehn, η Κομισιόν έχει πάρει ουδέτερη θέση επί του θέματος της δημόσιας ή της ιδιωτικής ιδιοκτησίας των υδάτινων πόρων, σύμφωνα με το άρθρο 345 της ΣΛΕΕ. Όσον αφορά την πρόταση οδηγίας για την ανάθεση των συμβάσεων παραχώρησης, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμφώνησαν ότι ο τομέας του νερού δεν θα καλύπτεται από την οδηγία.

Η Κυβέρνηση εμπαίζει τους πολίτες και μετατοπίζει ψευδώς τις ευθύνες για την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ και της ΕΥΑΘ στην ΕΕ και προκλητικά επιδίδεται σε ένα άγριο, αδιαφανές και ασχεδίαστο ξεπούλημα δημόσιας περιουσίας μέσω του ΤΑΙΠΕΔ κατά τα νεοφιλελεύθερα πρότυπα προηγούμενων δεκαετιών σε Λατινική Αμερική, Ανατολική Γερμανία ακόμα και στη Γαλλία, όπου τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής ήταν απολύτως καταστροφικά για τους πολίτες και τους φορείς που υλοποιούσαν αυτό το σχέδιο, ενώ υπονομεύει με τον χειρότερο τρόπο την αξιοπιστία των Ευρωπαϊκών θεσμών και το περιβαλλοντικό κεκτημένο της Ελλάδας. Το νερό είναι ένα κοινωνικό και κοινόχρηστο αγαθό, ενώ εκατομμύρια πολίτες Πανευρωπαϊκά και στην Ελλάδα ζητούν να μην υπάρξει ιδιωτικοποίηση των εταιριών ύδρευσης, άρδευσης και αποχέτευσης.

Οι επίσημες υπηρεσιακές μελέτες ανεβάζουν τις οφειλές του Δημοσίου προς την ΕΥΔΑΠ σε συνολικό ποσό 1,05 δισ. ευρώ. Οι οφειλές αυτές αφορούν δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας των δικτύων, που έχει αναλάβει η ΕΥΔΑΠ όλα τα προηγούμενα χρόνια, όπως επίσης και επενδυτικά προγράμματα, στα οποία το Δημόσιο δεν κάλυψε τη χρηματοδοτική του υποχρέωση.

Από το 1,05 δισ. ευρώ τα 350 εκατομμύρια ευρώ έχουν εγγραφεί απ' ευθείας στους ισολογισμούς της εταιρείας, ενώ τα υπόλοιπα 700 εκατομμύρια ευρώ των χρεών, με πλήρη τεκμηρίωση και παραστατικά επίσης περιλαμβάνονται στα επίσημα οικονομικά στοιχεία της ΕΥΔΑΠ, όπως έχουν εγκριθεί στις ετήσιες γενικές συνελεύσεις των μετόχων, μεταξύ των οποίων και των εκπροσώπων του ελληνικού Δημοσίου, που ουδέποτε έχουν καταγράψει σχετική άρνηση ή επιφύλαξη.

Στην κυβέρνηση και ειδικότερα στα υπουργεία Οικονομικών και Υποδομών, η κυρίαρχη γραμμή που προωθεί και ο πρόεδρος της ΕΥΔΑΠ είναι να αναγνωριστούν μόνον τα 350 εκατομμύρια ευρώ, τα οποία θα καταλήξουν κυρίως σε εξόφληση τραπεζικού δανεισμού και απαιτήσεις εργαζομένων και τρίτων, πάλι προς διευκόλυνση των μελλοντικών επενδυτών της ΕΥΔΑΠ από οικονομικά βάρη και τα χρέη των 700 εκατομμυρίων ευρώ του Δημοσίου να διαγραφούν.

Σε αυτή την κατεύθυνση επιλέγεται οι αποφάσεις να παραπεμφθούν στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της εταιρείας, όπου το ελληνικό Δημόσιο κατέχει μέσω του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων (ΤΑΙΠΕΔ) το πλειοψηφικό πακέτο μετοχών της ΕΥΔΑΠ σε ποσοστό 61,33%.

Επειδή αυτό σημαίνει ότι για τα χρέη του Δημοσίου προς μια εισηγμένη Ανώνυμη Εταιρεία, όπως είναι η ΕΥΔΑΠ, θα αποφασίσει πάλι το Δημόσιο, μέσω του ΤΑΙΠΕΔ, όπως επίσης ότι ο ίδιος πωλητής της εταιρείας, που είναι το ΤΑΙΠΕΔ, αναλαμβάνει να αποπληρώσει την ΕΥΔΑΠ από μια γενναία εισροή κεφαλαίου, που ανεβάζει την αξία της εταιρείας, τουλάχιστον ισόποσα κατά 700 εκατομμύρια ευρώ.

Επειδή η εκπρόσωπος του ΤΑΙΠΕΔ στο Δ.Σ. της ΕΥΔΑΠ, Ελευθερία Καραχάλιου, κράτησε έντονες επιφυλάξεις και σε καμία περίπτωση δεν ευθυγραμμίστηκε με την εισήγηση και την παραίτηση της ΕΥΔΑΠ από δικαιώματα και ένδικα μέσα.

Επειδή με ρύθμιση των υπουργείων Οικονομικών και Υποδομών, η οποία εντάχθηκε στον πρόσφατο νόμο του υπουργείου Παιδείας! (ν.4186/2013 άρθρο 52), από τις οφειλές των δήμων προς την ΕΥΔΑΠ διαγράφονται προσαυξήσεις άνω των 200 εκατομμυρίων ευρώ.

Επειδή τα χρέη ύδρευσης των δήμων παραμένουν μόνον όσον αφορά το κεφάλαιο και διαμορφώνονται πλέον σε περίπου 160 εκατομμύρια ευρώ.

Επειδή τα χρήματα αυτά, αν και οι δήμοι τα έχουν εισπράξει από τους καταναλωτές στις περισσότερες

Σημαντικά προβλήματα υπάρχουν στις βάσεις σε καίρια σημεία και αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα, θα φέρουν σοβαρά προβλήματα στην ποιότητα των υπηρεσιών. Στην κυριολεξία λειτουργούν στα όρια τους και με μειωμένη σύνθεση. Υλικά λείπουν μονίμως από τα τμήματα συντήρησης και επισκευής δικτύων.

Στρατιές ' συμβούλων ' παρελαύνουν από το 1999 πλούσια αμειβόμενες, παρουσιάζοντας « μελέτες » που είτε τις είχε κάνει παλιότερα το προσωπικό της ΕΥΔΑΠ, είτε παρουσιάζοντας ελάχιστο έργο που συνήθως μένει στα αζήτητα. Το πρόγραμμα επενδύσεων είτε καταστρατηγείται είτε εγκαταλείπεται.

Έχουμε συνεχείς αυξήσεις στην τιμή του νερού και στα ποσοστά επί της τιμής του νερού για την αποχέτευση που συνήθως είναι πάνω από τον επίσημο τιμάρθμο, ενώ στις διάφορες άλλες υπηρεσίες υπήρξαν αυξήσεις έως και 100% .(πχ νέες παροχές, διακοπές, επανασυνδέσεις κ.α).

Από την άλλη έχουμε σημαντικά κέρδη για τους θεσμικούς επενδυτές. Το 1999 4,5 δις δρχ. Το 2000 7,6 δις δρχ, και αντίστοιχα είναι τα επόμενα χρόνια, ενώ έχουμε συνεχή αύξηση κερδών. Η επίσημη ανακοίνωση της ΕΥΔΑΠ αναφέρει ότι για το πρώτο εννεάμηνο του 2012 « τα μετά από φόρους ενοποιημένα κέρδη διαμορφώθηκαν στο ποσό των 44,21 εκατ ευρώ, έναντι 27,23 εκατ ευρώ του εννεαμήνου 2011 (αύξηση 62,38%) » ανεβάζοντας στα ύψη τα κέρδη για τους θεσμικούς. Αντίστοιχα θεαματικές ήταν οι αυξήσεις κερδών τα προηγούμενα χρόνια. Για παράδειγμα τα προ φόρων κέρδη εκτινάχτηκαν κατά 65,5% το 2010 και κατά 97,4% το 2011 !!! Αξίζει να σημειωθεί ότι έγιναν οι γνωστές μειώσεις αποδοχών στο προσωπικό κατά 35% σε σχέση με τις αποδοχές του Δεκέμβρη 2009. Έτσι τα χρήματα που έχασε το προσωπικό πήγαν στις τσέπες των γνωστών θεσμικών επενδυτών.

Εντωμεταξύ σε ολισθηρή τροχιά μπαίνει το κυβερνητικό εγχείρημα διαγραφής με μια μονοκονδυλιά των οφειλών του ελληνικού Δημοσίου προς την εταιρεία ύδρευσης και αποχέτευσης της πρωτεύουσας, συνολικού ύψους άνω των 700 εκατομμυρίων ευρώ, εν όψει ιδιωτικοποίησης της ΕΥΔΑΠ Α.Ε. Μεθοδεύεται το θέμα της διαγραφής των χρεών του Δημοσίου να παραπεμφθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της ΕΥΔΑΠ εντός του Οκτωβρίου, ώστε να χαθούν τα ίχνη για τη μεγάλη απομείωση της περιουσίας της εταιρείας και εν συνεχεία να παραδοθεί στους ιδιώτες με καθαρή θέση.

Η πρώτη απόπειρα για το «κούρεμα» των απαιτήσεων της ΕΥΔΑΠ από το Δημόσιο, που έγινε από τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας Αντώνη Βαρθολομαίο, απέτυχε. Η εισήγηση του κ. Βαρθολομαίου για σύγκληση της γενικής συνέλευσης των μετόχων με αντικείμενο την παραίτηση της εταιρείας από κάθε αξίωση και ένδικο μέσα κατά του οφειλέτη ελληνικού Δημοσίου, συνάντησε σθεναρή αντίδραση στη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της περασμένης Τετάρτης. Μια τέτοια απόφαση τονίστηκε από την πλευρά των συμβούλων της μειοψηφίας «ενδέχεται να προκαλέσει τεράστια οικονομική ζημιά στην εταιρεία και κατ' επέκταση στην περιουσία των μετόχων και να στοιχειοθετήσει αστικές και ποινικές ευθύνες των μελών του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης».

Μάλιστα, όπως διαφάνηκε από την έντονη συζήτηση, κατά της σχετικής εισήγησης δημιουργήθηκε ένα ασυνήθιστο για τα δεδομένα της εποχής κοινό μέτωπο των εκπροσώπων των εργαζομένων, των τραπεζών ως μετόχων της μειοψηφίας αλλά και της εκπροσώπου του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ), που φέρεται ότι κράτησε επιφυλάξεις.

Σε αυτό το κλίμα, και με ανοιχτό το ενδεχόμενο η εισήγηση του προέδρου να καταψηφιστεί, ο κ. Βαρθολομαίος αναδιπλώθηκε ορίζοντας νέα συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΥΔΑΠ για αύριο Δευτέρα, για να συνεχιστεί η σχετική συζήτηση, ενδεχομένως με νέα τροποποιημένη εισήγηση. Στο μεταξύ η κυβέρνηση με πρωτοβουλία του υπουργείου Υποδομών προώθησε νέα τροπολογία στο νομοσχέδιο για τις μεταφορές, που συζητείται στη Βουλή, η οποία επίσης κινείται στην κατεύθυνση του «κουρέματος» των οφειλών του Δημοσίου προς την ΕΥΔΑΠ. Η σχετική ρύθμιση προβλέπει ότι «εκατέρωθεν αξιώσεις, πηγάζουσες από τη μεταξύ τους σύμβαση του 1999 και μέχρι την ψήφιση του παρόντος αποσβέννυνται».

Οι εξελίξεις δρομολογούνται υπό την πίεση της μνημονιακής υποχρέωσης, που ψηφίστηκε ως διάταξη νόμου στη Βουλή (ν. 4179/2013), η οποία προβλέπει να ρυθμιστούν άμεσα οι οφειλές Δημοσίου και ΕΥΔΑΠ Α.Ε., όπως αντίστοιχα και της ΕΥΑΘ Α.Ε., προκειμένου οι δύο εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης να πωληθούν με καθαρή θέση.

Αλήθεια όμως για ποια Μνημονιακή υποχρέωση μας λένε συνέχεια; Αρνείται κατηγορηματικά η Κομισιόν μέσω του Επιτρόπου Rehn ότι η ιδιωτικοποίηση των ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ είναι μνημονιακή υποχρέωση. "Τα περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης, για τις χώρες του

περιπτώσεις μαζί με τις προσαυξήσεις, αναλαμβάνει το κράτος να τα πληρώσει προς την ΕΥΔΑΠ Α.Ε., μέσω του προϋπολογισμού του υπουργείου Εσωτερικών και εν συνεχεία ένα μέρος τους να παρακρατηθεί από την επιδότηση των δήμων. Δηλαδή το κράτος ετοιμάζεται να πληρώσει ξανά το λογαριασμό δημοτικής ύδρευσης μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, ξεπιδεύοντας εν τέλει διπλά τους συνεπείς πολίτες τόσο ως καταναλωτές όσο και ως φορολογούμενους.

Ερωτώνται για τα ανωτέρω ο κος Πρωθυπουργός και οι αρμόδιοι υπουργοί:

- Σας αφήνει παγερά αδιάφορους η παγκόσμια εμπειρία όπου προκύπτει από την εφαρμογή του νεοφιλελεύθερου μοντέλου της ιδιωτικοποίησης των υδάτινων πορων και τις καταστρεπτικές του συνέπειες στο βιοτικό επίπεδο των πολιτών αλλά και στα έσοδα της εκάστοτε Κυβέρνησης;
- Αν παρόλα ταύτα θέλετε να τιμήσετε την υπογραφή σας στο κατάπτυστο Μνημόνιο , ποιος σας εμποδίζει να πάρετε πίσω την "υποχρέωση" αυτή, αφού όπως έχει αποκαλύψει ο ίδιος ο Επίτροπος Ρεν δεν σας την επιβάλλανε;
- Μέχρι που θα φτάσετε προκειμένου να εξυπηρετήσετε τα πολιτικά σας σχέδια επιβίωσης που είναι ταυτόχρονα ισοπεδωτικά για το επίπεδο ζωής των Ελλήνων τα τελευταία τρία χρόνια;
- Δεν καταλαβαίνετε οτι όσο και να πουλήσετε τις εταιρείες δεν πρόκειται να κερδίσει το κράτος τα έσοδα που του λείπουν, ειδικά τώρα που είμαστε σε δεινή διαπραγματευτική θέση και οι πολυεθνικές γύρες κάνουν κύκλους πάνω από το πτώμα που ασελγείτε επάνω του;
- Αληθεύει οτι με βάση τη τρέχουσα χρηματιστηριακή αξία το ξεπούλημα της ΕΥΔΑΠ δεν θα αποφέρει παραπάνω από 250 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή τα σημερινά κέρδη για λιγότερο από 5 χρόνια;
- Οτι επίσης η αξία των πάγιων στοιχείων της εταιρίας είναι 5 δις ευρώ;
- Παράλληλα προωθείται η σύσταση ' Ρυθμιστικής Αρχής Υδάτων ' κατά τα πρότυπα της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας ώστε να διευκολυνθεί κάθε ενέργεια ιδιωτικοποίησης των υδάτων σε όλη την επικράτεια, στα πλαίσια του ξεπουλήματος του συνόλου του φυσικού πλούτου της Ελλάδας, και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας. Ποιες θα είναι οι συνέπειες μιας τέτοιας εξέλιξης για τους εργαζόμενους, για το σύνολο των λαϊκών στρωμάτων ;
- Υπάρχει το παραμικρό ενδεχόμενο να μην λειτουργήσει η δίψα του υπερκέρδους για τους ιδιώτες και το κεφάλαιο ; Γι' αυτό άλλωστε δεν ενεργοποιούνται – και - σ' αυτόν τον τομέα με τις ευλογίες της Κυβέρνησης;

Ο ερωτών Βουλευτής

Νίκος Νικολόπουλος